

Torben Jensens prædiken 1. søndag efter helligtrekonger

Taler

Torben Jensen
Præst

Dato

11. januar 2026

Sted

Marie Magdalene Kirke, Djursland

Omstændigheder**Prædikentekst**

Markusevangeliet kapitel 10, vers 13-16

- 1 "Folk kom med deres små børn til Jesus, for at han skulle lægge sine hænder på dem, men disciplene skældte dem ud.

- Da Jesus så det, blev han vred og sagde til dem: »Lad de små børn komme til mig, det må I ikke stå i vejen for. Guds kongerige tilhører netop sådan nogle som dem.

Det er sandt, når jeg siger til jer: Den, der ikke tager imod Guds kongerige ligesom et lille barn, kan slet ikke komme ind i det.«

- 10 Så omfavnede han børnene, lagde hænderne på dem og velsignede dem."

(Markusevangeliet kap. 10, 13-16)

- 15 De ord vil få mange til at tænke på dåben. Af den gode grund, at vi hører dét her ved hver eneste barnedåb. Når det alligevel ikke lød helt normalt, så er det nok fordi, jeg i dag læste fra den nye prøveoversættelse af Bibelen.

- 20 Vi bruger denne tekst i vores folkekirkelige argumentation for at praktisere dåb af mennesker, mens de er helt små. Vi læser det ved dåb, selv om der jo ikke er nævnt noget om dåb i det.

- Men det fremgår til gengæld klart og tydeligt, at Jesus lukker "de små" ind i
25 Guds kongerige:

”Guds kongerige tilhører netop sådan nogle som dem” (Guds kongerige benævner vi oftest bare ”Guds Rige”)

- 30 Jesus hævder, at sådan nogle væsener passer godt ind i Guds kongerige, selv om de slet ikke kan leve op til de store, voksne mænds idealer om fx at være tænkende og bevidst og helhjertet nok til at kunne have med Gud at gøre.

- 35 Børn er jo ikke seriøse nok til beskæftige sig med kirke og tro, eller teologi eller med forslaget til et nyt dåbsritual!

Derfor, tænker disciplene, må vi hellere jage forældre med småbørn væk.

Og hér er det så at Jesus griber ind.

40

For han har en anden mening om, hvem der passer ind i Guds Kongerige.

Så derfor spør vi i dag: Hvem er Guds kongerige til for? Hvad er konceptet?

- 45 I Guds kongerige passer INGEN ind, hvis det skulle gå efter fortjeneste. Hverken børn eller voksne.

Men i Guds kongerige passer ENHVER ind, som bare selv ønsker det og tager imod det.

50

Det er et meget tydeligt signal vi får her: Den voksne og kloge mand, den omvandrende ”mester i religiøse forhold”, han tager børnene op til sig og ”krammer dem”!

- 55 Hvad fortæller dét til os om Guds Rige? En hele del.

I den første læsning hørte vi en meget kraftig understregning af, at når vi ser sønnen, så ser vi også faderen:

- 60 ”Vi ser den usynlige Guds billede, når vi ser hans søn, Kristus”, sådan siger Paulus til de folk, han skriver brev til. OG:

”Hele guddomsfylden skulle bo i ham”.

Så hvad er det egentlig, vi er vidne til i dagens tekst?

Vi er vidne til, at ”den usynlige Guds billede” er en mand, Jesus Kristus, der står og krammer nogen børn!

70

Det er lige netop, hvad dåb handler om, og netop det, som kirken er fortsat med at gøre i generation efter generation, også i denne kirke, nemlig at lægge de små i favnen på Jesus og velsigne dem og lade dem vide, at Guds Kongerige er deres ”hjemland.”

75

Dér passer de ind og hører til. Der hører vi nemlig allesammen til.

Guds rige må pr definition være det ”rige” eller den tilstand, hvor Gud er konge.

80

Guds kongerige er ikke et bestemt sted eller noget, man kan ”komme ind i” ved at anstrenge sig meget og vide meget eller gøre meget.

Gudsriget er nærmere noget, der ”altid er til stede overalt”, eller hvordan man nu skal beskrive noget, der ikke har et fysisk/geografisk sted.

85

At ”komme ind i” Guds Rige består i at modtage noget - ikke i at bevæge sig selv et sted hen.

90

At blive som et barn er mere en indstilling frem for en viden, og det handler om tillid frem for en indre følelse af fx tro.

”Folk” bar nogle børn hen til Jesus, hørte vi. Hvad var det egentlig for nogen ”folk”?

95

Det er tankevækkende, hvor meget den situation i ca år 30 ligner den situation, vi har ved en almindelig barnedåb i en almindelig kirke i år 2026.

100

Det var ikke forældre, der på forhånd tilhørte en klub af Jesus-tilhængere den gang i år 30. Det foregik ovenikøbet et sted, der lå langt fra templet og Jerusalem, helt ovre øst for Jordanfloden.

De mennesker kan ikke have været ret meget involveret i sagen omkring alt det

105 religiøse, og de har højst sandsynligt kun kendt til Jesus i et par dage eller lign, han var jo på gennemrejse det meste af tiden.

Men nu var denne guds-mand altså i deres by.

110 Mange dåbsforældre i vores samfund har mange lighedspunkter med de forældre i fortællingen. De er heller ikke meget involveret i kirke og tro til hverdag, men de ønsker det bedste for deres børn.

Forældre til enhver tid tænker: ”Jeg ved ikke så meget om alt det med Gud og
115 den slags, men dét dér, som kristendommen eller ham der Jesus snakker om, det lyder rigtigt, det skal mine børn også ha del i.”

Når de bliver voksne, skal de selv beslutte alle ting og vælge til og fra osv, men nu, mens de er børn, vil vi gerne have dem sat ind i en sammenhæng med noget,
120 der er større end det, vi selv kan give dem.

Sådan tænker mange helt almindelige forældre.

De folk, der for 2000 år siden kom hen til Jesus, bærende med deres børn, de var
125 osse helt almindelige forældre - ikke med i nogen religiøs inderkreds, men de kunne mærke, at her var noget, der var godt som menneske at være med i. Derfor skulle deres børn osse have del i det.

Den helt konkrete praktiske udførelse var ikke afgørende, men her bestod den i,
130 at Jesus tog børnene ind til sig og lagde hænderne på dem og velsignede dem.

Når forældre i vores samfund får deres børn døbt, så er den helt konkrete praktiske udførelse heller ikke afgørende, men hos os består den i, at man tager sit barn med hen i en kirke, og der læses ord fra den samme Jesus som dengang,
135 og det sker samtidig med, at der tre gange øses vand over barnets hoved.

Det gode budskab, dvs ordene, altså evangeliet, høres samtidig med, at der gøres en konkret, fysisk handling.

140 Det er ordene, der rummer det gode budskab, men den fysiske handling er osse helt nødvendig.

145 Det var jo heller på nogen måde det samme, hvis Jesus bare havde sagt noget til forældrene; at de bare skulle blive stående på afstand, så kunne han jo fortælle dem nogen kloge ord.

Nej, han tog de små børn ind til sig og lagde hænderne på og velsignede dem.

150 I dåben bliver vi osse taget imod som børn, der tages ind i en kærlig faderfavn. Her handler det ikke om alt det, vi skal gøre for Gud. Men om alt det, Gud vil give til os. Guds Kongerige.

155 Hvad var der sket, hvis Jesus IKKE havde grebet ind i situationen den dag? Hvis forældrene blev jaget væk og Jesus IKKE havde budt børnene velkommen?

Så var de forældre gået hjem, opfyldt af en stærk følelse af afvisning. Og det ikke bare pga et par sure disciple.

160 Nej, følelsen af ikke at være god nok, af at man ikke hørte med til inderkredsen, den ville de også knytte til deres gudsforhold. Og deres billede af Gud ville være knyttet sammen med det at blive afvist. Og det var vist netop afvisningen, der gjorde Jesus vred.

165 Guds forbindelses-vej til os er ikke viden eller ekspertise eller korrekte holdninger til alt muligt. Forbindelses-vejen er, at han sendte sin søn.

170 På den måde har Gud bestemt for os, at alt vil ende godt. Det ender med liv og lys, fordi Gud selv ER liv og lys.

Og til slut.

175 Som nævnt hørte vi i den første læsning:

“i ham besluttede hele guddomsfylden at tage bolig.”

180 Hvis hele guddomsfylden ”bor ” i Kristus Jesus, så må det i yderste konsekvens betyde, at det faktisk var Gud selv, der ”omfavnede børnene og velsignede dem”.

Og det må betyde, at Gud er en favnende Gud.

185 En sådan “berøring”, som det er at blive omfavnet og velsignet, netop en sådan
berøring UDGØR evangeliets samlede berøring af hele vores tilværelse. Måske
af hele vores verden.

AMEN

190

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

195

Tags

1. søndag efter helligtrekonger, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/torben-jensens-praediken-1-sondag-efter-helligtrekonger>

200

205

210

215

220